

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/40/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4122011541
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4122011541.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. B. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona s použitím § 127 odsek 4 Trestného zákona, § 138 písmeno b/, písmeno j/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 16.02.2024, sp. zn. 33T/11/2022, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre, dňa 9. júla 2024, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolanie obžalovaného A. B., narodeného XX.XX.XXXX
z a m i e t a,

pretože zistil, že nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nitra, bol obžalovaný A. B. uznaný vinným pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona s použitím § 127 odsek 4 Trestného zákona, § 138 písmeno b/, písmeno j/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

v období od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX v C., na D. E. č. X a na F. E. G. XX v byte v ktorom býval v spoločnej domácnosti v tom čase so svojou manželkou – poškodenou H. I. J. a ich synmi mal. poškodenými A. B. nar. XX.XX.XXXX a I. B. nar. XX.XX.XXXX a na iných (správne malo byť „iných“) miestach spôsoboval poškodeným fyzické a psychické utrpenie tým, že poškodenú H. I. J. opakovane fyzicky napádal tak, že ju udieral päťou do tváre, fackal ju, takmer denne hľadal zámienky na hádku, čo skončilo vždy bitkou poškodennej, raz keď bola poškodená na toalete, kde sa nemohla brániť, rozbil dvere a bez akejkoľvek príčiny ju zbil rúčkou od metly a keď mu povedala, že mu nebude platiť mobilný telefón, tak začal rozbíjať taniere a biť ju, dňa XX.XX.XXXX ju udieral päťou do oblasti tváre tak, že jej vybil zuby, bola v bezvedomí, počas pobytu na K. XXXX hodil po poškodenej veľkú šálku s čajom, keď ležala v posteli, zbil ju nerezovou kanvicou, vždy ju obviňoval, že ho vyprovokovala, vždy za všetko mohla iba poškodená, keď sa mu niečo nepáčilo, hádzal o zem rôzne predmety, vyhrážal sa, že ju zlikviduje, zoberie jej deti, v noci nespávala, lebo sa jej vyhrážal, že jej ostríhá vlasy, opíli nechty, nadával jej, že je kurva, filcka, piča, žiarlil na ňu, hovoril, že keď ju nebude mať on, tak nikto iný, vo viacerých prípadoch fyzicky napadol poškodenú a vulgárne jej nadával v prítomnosti maloletých synov, mal. poškodených A. B. nar. XX.XX.XXXX a I. B. nar. XX.XX.XXXX opakovane bil, udieral ich päťou do tváre, kopal na zemi, zbil ich hrabľami, kričal na nich, že ich zabije, že ich nenávidí, v lete XXXX na chate v L. mal. poškodeného A. B. udrel päťou do tváre v dôsledku čoho spadol na zem, kde ho kopal do oblasti tela, mal. poškodeným vulgárne nadával, hovoril im kokotko, moja posledná šťastná spermia, potkani, ponižoval ich, že sú hlúpi, vyčítal im, keď sa im niečo nepodarilo, pričom uvedeného konania sa dopúšťal tak pod vplyvom alkoholu ako aj v triezvom stave, čím poškodenej H. I. J. spôsoboval fyzické a psychické utrpenie, ktoré zanechalo na jej psychike nepriaznivé následky a to emocionálnu dekompenzáciu a psychický diskomfort, manifestné v jej prežívaní a navonok v správaní, v aktuálnom psychickom stave

mal. A. B. a I. B. sú manifestné znaky psychického diskomfortu, v ich prežívaní dominuje stres, strach, nenávisť a odmietnutie,

v období do (správne malo byť „od“) XX.XX.XXXX do D. XXXX na rôznych miestach v meste C. sledoval poškodenú H. I. J. tak, že jej niekoľkokrát denne telefonoval v rôznych hodinách pod zámienkou, že chce vedieť, ako sa majú deti, avšak týmto iba zisťoval, kde sa poškodená nachádza, chcel sa s ňou stretnúť, čo ona odmietala, vyhrážal sa, že keď ju nebude mať on, tak ju nebude mať nikto, že ju o všetko pripraví a nič jej nezostane, keďže ešte neboli po rozvode majetkovo vysporiadaný, podával na ňu nezmyselné trestné oznámenia a podania, písal jej SMS správy s tým, že už mu končí podmienka a príde domov, v správach odpočítaval dni do skončenia podmienky, vyhľadával prítomnosť poškodenej, sledoval ju, nedával jej žiadne peniaze, pričom v dôsledku tohto konania sa bála o svoj život, deti sa báli chodiť von a keď niekto u nich zazvonil, tak mali strach.

Za tento zločin mu súd I. stupňa podľa § 208 odsek 3 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a nezistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie čo do výroku o vine, treste a pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku a navrhol napadnutý rozsudok odvolacím súdom zrušiť a vec vrátiť súdu I. stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie z dôvodov podľa § 321 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/, písmeno c/, písmeno d/ Trestného poriadku, s týmito námietkami:

Nezákonnosť dôkazov – nesprávny procesný postup:

Vo vzťahu k poškodenej poukázal, že prvé hlavné pojednávanie bolo vykonané dňa XX.XX.XXXX, pričom upovedomenie o termíne hlavného pojednávania nebolo poškodenej doručené, táto o konaní hlavného pojednávania nemala vedomosť, zo zápisnice o hlavnom pojednávaní nijako nevyplýva, že by súhlasil s vykonaním pojednávania v neprítomnosti poškodenej, ktorej ani termín pojednávania nebol oznámený a taktiež samotné vykonanie dôkazu – oboznámenie výpovede poškodenej je rovnako zaťažené procesnými nedostatkami.

Nestotožnil sa s argumentáciou súdu I. stupňa, ktorý v odôvodnení napadnutého rozsudku uvádza, že oboznámil výsluch poškodenej zachytený na technickom zariadení prečítaním jeho prepisu podľa § 270 odsek 2 Trestného poriadku, keďže pre technické problémy XX.XX.XXXX súd nevykonal dôkaz v podobe prehratia kamerového záznamu výpovede poškodenej, ale prečítal zápisnicu o jej výpovedi, čo nemožno považovať za prepis záznamu, následne poškodenú na hlavné pojednávanie XX.XX.XXXX predvolal za účelom jej osobného výsluchu, avšak na námietku prokurátorky, že po prečítaní zápisnice o výpovedi, už nie je možné opätovne vypočuť poškodenú, od výsluchu poškodenej súd I. stupňa upustil.

Poukázal tiež na procesné nedostatky vo vzťahu k poškodeným I. B. a A. B., keďže z obrazovo-zvukového záznamu je zrejmé, že maloletý A. B. nebol pred podaním výpovede riadne poučený a ani nemal priestor, aby sa vyjadril k tomu, či využíva svoje právo odoprieť vypovedať, čím bol vyšetrovateľkou v podstate donútený k podaniu výpovede, z čoho dôsledku je výsluch maloletého nezákonným dôkazom a zápisnica o výsluchu osoby zo dňa XX.XX.XXXX nekorešponduje so záznamom výsluchu a rovnako tak to bolo aj u maloletého I. B..

Taktiež sa nestotožnil s názorom súdu I. stupňa, že dôkaz, o ktorý opiera svoje rozhodnutie súd I. stupňa, vypracovanie znaleckého posudku znalkyňou M. N. O. D., N. pred vznesením obvinenia, bol odstránený výsluchom znalkyne v prípravnom konaní, nakoľko výsluchom znalkyne nemohli byť modifikované závery znaleckého posudku, keďže tieto znalkyňa podala na podklade podkladov, ktoré mala k dispozícii v čase jeho vypracovania.

Namietal, že súd odmietal vykonanie ním navrhovaných svedkov s poukazom na nadbytočnosť, taktiež súd nesprávne odmietol vykonať dôkaz výsluchom partnera poškodenej, nesprávne odmietol prečítať listinný dôkaz – facebookovú komunikáciu poškodenej.

Tento postup súdu I. stupňa vyhodnotil, že je v príkrom rozpore so zásadou kontradiktórnosti konania, princípom rovnosti strán a povinnosťou s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech.

Chyby napadnutých výrokov, pochybnosti o správnosti skutkových zistení:

Uviedol, že výpočet obvinení obžaloby síce na prvý pohľad budí dojem o rozsiahlom protiprávnom konaní, avšak po pozornom preštudovaní jednotlivých obvinení je možné prísť k nasledovným záverom: fyzické a psychické utrpenie mal poškodeným spôsobovať podľa obžaloby po dobu XX rokov, pričom počas tohto obdobia si poškodená dokázala pri svojej výpovedi spomenúť výhradne na dva momenty, resp. konkrétne situácie, kedy ním mala byť napadnutá a to úder do tváre z I. roka XXXX a bitku kanvicou

na K. roka XXXX, pričom aj poškodené maloleté deti si vo svojich výpovediach pred vyšetrovatelkou v sprievode poškodenej zhodou okolností spomenuli vo vzťahu k útoku na ich matku z jeho strany výhradne len na jeden konkrétny i to rovnaký moment, bitku kanvicou na K. XXXX.

Namietal, že sa priznal a potvrdil, že v I. XXXX prišlo medzi ním a poškodenou ku konfliktu (obžalobné tvrdenie o „vybití zubov“), avšak toto jeho vyjadrenie nemožno hodnotiť ako čiastočné priznanie sa k týraniu poškodenej, nakoľko sa jednalo o individuálny vzájomný konflikt manželov, ktorý sa odohral v roku XXXX a už v čase uznesenia o vznesení obvinenia tento skutok bol premlčaný, t. j. prípadná trestnosť tohto skutku zanikla.

Všetky ostatné útoky formulované v obžalobe boli výhradne všeobecného charakteru, bez bližšej špecifikácie, miesta, kde malo prísť k útoku, času, kedy malo prísť k útoku, okolnosti, za ktorých malo prísť k útoku, takže tieto nie sú nijakým spôsobom verifikovateľné a nemôže sa voči nim nijako účinne brániť, iba tak, že ich popiera. Podotkol, že tvrdenia o fyzických útokoch v obžalobe boli dokonca navzájom rozporné – obžalovaný poškodenú 3-5 krát mesačne bil, udieral päťou do tváre – obžalovaný denne hľadal zámienku na hádku, čo vždy skončilo bitkou poškodenej, taktiež namietal, že absurdne vyznieva tvrdenie obžaloby o tom, že poškodenej nedával žiadne peniaze, avšak bolo preukázané, že počas manželstva mala poškodená vlastný bankový účet, bola riadne zamestnaná, nebola na ňom nijako finančne závislá.

Opätovne poukázal na nepravdivé tvrdenia o bitkách a následných lekárskejších ošetreniach či už poškodenej – iba 1krát vyhľadala lekárske ošetrenie a ohľadne útokom voči maloletým deťom – vo svojich výpovediach neuviedli, že by im mal spôsobiť nejaké zranenia, počas celého spoluzitia sa ani nikomu nikdy nezdôverili a spochybňuje i útoky v časovom období od XX.XX.XXXX, keď mali maloletí len X a N. roka, kedy je vylúčené týranie maloletých takým spôsobom, ako sa uvádza v obžalobe, t. j. údermi päťou do tváre, kopaním na zemi, ponižovaním a nadávaním. Na svoju obranu poukázal na mimomanželský pomer poškodenej s osobou D. I., rovnako aj s partnerom M. F., k jeho sledovaniu, obťažovaniu a osobného vyhľadávania poškodenej neboli produkované žiadne usvedčujúce dôkazy. Namietal, že obžaloba nekritickým spôsobom prevzala formuláciu opisu skutku z uznesenia o vznesení obvinenia a teda jediným dôkazom, z ktorého čerpá obžaloba vo svojej výrokovvej časti, je výpoveď poškodenej a i keď súd I. stupňa upravil skutkovú vetu, vzhľadom na námietky obhajoby nie je táto úprava dostačujúca, keďže jediný zdroj, na základe ktorého definoval skutok, že výpoveď poškodenej. Poukázal na výpoveď poškodenej z D. XXXX k podozreniam o trestnom čine týrania blízkej a zverenej osoby, jej prehlásenia, kedy už s poškodenou nebýval, teda nebola od neho nijako závislá, nemohla ním byť ovplyvňovaná či vydieraná, opakovane poukázal na správanie sa poškodenej, jej nepravdivé obvinenia, tvrdenia, poukázal na výpovede svedkov, pričom uviedol, že súd I. stupňa nekriticky pri odsúdení vychádzal z výpovedí poškodených, ktoré považoval za hodnoverné a jeho výpovede a výpovede ostatných svedkov však už označil za nehodnoverné a to jednu skupinu svedkov pre pretrvávajúce väzby na obžalovaného a druhú z dôvodu, že sa jednalo o výpovede svedkov, ktoré z hľadiska dôkaznej sily nemali byť tak významné, keďže s ním a s poškodenou nežili v spoločnej domácnosti.

Kvalifikácia skutku:

Poukázal na ustanovenie § 38 odsek 1 Trestného zákona, opis trestného činu, základné znaky trestného činu týrania, jeho základnú i kvalifikovanú skutkovú podstatu, poukázal na znak dlhodobosti, pričom zastáva právny názor, že keďže dlhodobosť už tvorí obligatórnu náležitosť objektívnej stránky v základnej skutkovej podstate trestného činu týrania, nemôže byť duplicitne pričítaná obžalovanému vo forme kvalifikačného momentu spáchania trestného činu závažnejším spôsobom.

Namietal, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že skutok tak, ako je opísaný v skutkovej vete obžaloby sa nestal a dokazovaním bolo tiež preukázané, že jeho správanie sa nenaplnil objektívnu stránku trestného činu, v trestnom konaní nebola nijako preukázaná ani subjektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu, teda priamy či nepriamy úmysel, poukázal na uznesenie NS SR z 15.12.2015, sp. zn. 6To 5/2015 – zásada prezumpcie nevinu a na uznesenie NS SR z 28.11.2018, sp. zn. 6To/11/2018 – zásada zistenia stavu bez dôvodných pochybností.

Namietal na skutočnosť, že v čase odsúdenia Okresným súdom Nitra 0T/24/2020 zo dňa 15.02.2020, nebolo vyšetrovaním zistené vo vzťahu k poškodenej spáchanie žiadneho iného skutku okrem toho, čo sa mal stať XX.XX.XXXX, ale s odstupom času jedného roka, už malo byť vyšetrovaním zistené týranie poškodenej od roku XXXX?

Preto skonštatoval, že skutok opísaný v obžalobe sa nestal, skutok nevykazuje znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu a neexistuje spoľahlivý záver, že žalovaný skutok spáchal.

Výrok o treste:

Namietal, že súd I. stupňa neprihliadol na poľahčujúcu okolnosť, vedenie riadneho života pred spáchaním trestného činu (§ 36 písmeno j/ Trestného zákona) a rovnako nesprávne neaplikoval ustanovenie § 39 odsek 1 Trestného zákona.

Uviedol, že súd I. stupňa vôbec nehodnotil okolnosti prípadu, pomery páchatel'a, i správanie sa samotnej poškodenej a vôbec nehodnotil, že od mesiaca D. XXXX, t. j. viac ako X roky, nie je s poškodenou v žiadnom kontakte a poukázal na svoje štandardne dobré pracovné výsledky, tiež na zdravotný stav. Záverom uviedol, že nedopúšťa sa žiadnej trestnej činnosti násilného charakteru, je riadne zamestnaný, žije so svojou družkou, ktorá mu pomáha v starostlivosti a nepodmienečný výkon trestu odňatia slobody by bol v jeho prípade vzhľadom na uvedené, v rozpore s jeho účelom a trest by bol neprimerane prísny.

K odvolaniu obžalovaného sa do dňa konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu, poškodení a prokurátor nevyjadрили.

Na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom boli vykonané dôkazy týkajúce sa aktualizácie referencií o osobe obžalovaného, ktorý má v odpise registra trestov dva záznamy a hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený a má evidovaných päť priestupkov v Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov, väčšinou na úseku cestnej premávky, vybavené v blokovanom konaní.

Prokurátor krajskej prokuratúry po zhodnotení vykonaného dokazovania považoval rozsudok súdu I. stupňa za zákonný a vecne správny, mal za to, že s podstatnou časťou odvolacích argumentov obžalovaného sa súd I. stupňa správne vysporiadal v odôvodnení rozsudku a navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný na verejné zasadnutie sa nedostavil a požiadal odvolací súd, aby sa konalo verejné zasadnutie bez jeho prítomnosti, o čom odvolací súd samostatne rozhodol.

Obhajca obžalovaného považoval podané písomné odvolanie za vyčerpávajúce, modifikoval však podanie v časti, v ktorej žiadal odvolacím súdom zrušiť rozsudok súdu I. stupňa a vec vrátiť súdu I. stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie a to tak, že v prípade, ak odvolací súd konštatuje naplnenie dôvodov pre zrušenie rozsudku súdu I. stupňa, aby odvolací súd alternatívne popri možnosti vrátenia veci rozhodol postupom podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku a sám oslobodil obžalovaného spod obžaloby. Nad rámec uvedené v odvolaní dal do pozornosti odvolacieho súdu rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 27.11.2018, sp. zn. 1To/93/2018, kde odvolací súd riešil takmer totožnú skutkovú a dôkaznú situáciu obžaloby podanej pre zločin týrania a kde sa súd podľa jeho názoru, správne vysporiadal s hodnotením dôkazov a naplnením znakov objektívnej a subjektívnej stránky trestného činu. Záverom obhajca navrhol odvolaniu vyhovieť a rozhodnúť tak, ako uviedol v písomných dôvodoch odvolania.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací na podklade riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, v zmysle § 317 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku i konanie, ktoré im predchádzalo a to aj v zmysle obsahu možných chýb, ktoré by zakladali dôvodnosť podania dovolania v zmysle § 371 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd v prieskumnom konaní nezistil zo strany súdu I. stupňa v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku také procesné vady, na podklade ktorých by bolo potrebné záverečné výroky súdu I. stupňa zmeniť alebo zrušiť. Súd I. stupňa plnohodnotne rešpektoval práva obžalovaného na jeho obhajobu i všetky základné zásady trestného konania.

Na podklade postupne vykonaných dôkazov, súd I. stupňa upravil opis priebehu skutku uvedený v obžalobe, pričom vychádzal z výpovede a slov poškodenej, z prečítaných listinných dôkazov – lekárskeho správ a pripojených súdnych spisov, z čoho bolo možné ustáliť skutok v takej podobe, ako je uvedený vo výroku o vine. I keď obžalovaný poprel spáchanie skutku s výnimkou jedného incidentu (XX.XX.XXXX), súd mal jeho spáchanie spoľahlivo preukázané z výpovedí poškodenej, svedkov (P., Q., F., J., J., R. a J. B.), ktoré boli potvrdené aj ďalšími dôkazmi, najmä lekárskeho správami poškodenej, SMS správami a znaleckými posudkami.

V zmysle znaleckého posudku M. M. S. bolo u obžalovaného zistené, že jeho vzťah k blízkym osobám je charakteristický nízkou mierou empatie, egocentrickým nastavením, jeho vzťah a poškodenej nestál tak pred uzatvorením manželstva, ako ani po jeho uzatvorení, na hlbšej emočnej väzbe, zdieľaní a akej takej harmónii, zrejme ani na bazálnej miere prejavovanej partnerskej úcty a rešpektu,

motiváciu obžalovaného ako najpravdepodobnejšiu znalkyňa určila ako situačne podmienenú afektívnu reaktivitu s agresívnym priebehom (konanie v afekte), boli u neho zistené afektívne rysy agresie, z pohľadu intelektu bol schopný rozpoznať protiprávnosť svojho konania.

Zo znaleckého posudku N. M. O. D. vyplýva, že obžalovaný má tendenciu skrývať sa, zatajovať svoju skutočnú podstatu, s disimulačnými sklonmi a s tendenciou k pseudológii, viac-menej vedome hrá určitú úlohu, má sklony k agresívnemu správaniu, jeho špecifickú vierohodnosť výpovede zhodnotila ako zníženú a taktiež uviedla, že má k poškodenej negatívny emocionálny vzťah, devaluje ju, za svoje deti označuje len synov z prvého manželstva, synov (dvojičky) z manželstva s poškodenou vytesňuje a ako najpravdepodobnejšiu motiváciu konania obžalovaného znalkyňa určila motiváciu podmienenú osobnostnými negatívami, ktoré sú aj možné spúšťače takéhoto správania obžalovaného.

Z tohto dôvodu preto pochybnosti o správnosti skutkových zistení, nesprávnej kvalifikácie skutku a uloženom nepodmienenom treste, uvedených obžalovaným v odôvodnení odvolania, odvolací súd nepovažoval za relevantné, pričom poukazuje na logické argumenty i právne závery ohľadne skutku o vine obžalovaného.

Čo sa týka právnej kvalifikácie, odvolací súd nemal pochybnosť o tom, že vzhľadom na úmysel páchatela - týranie blízkej osoby spôsobujúc jej fyzické alebo psychické utrpenie, po dlhší čas (minimálne R. mesiacov), na viacerých osobách (najmenej T. osoby), obžalovaný úmyselne spôsobil psychické a fyzické utrpenie svojej manželke a svojim dvom synom, opakovane, viac ako F. rokov.

Uložený trest súdom I. stupňa, berúc do úvahy všetky kritériá uvedené v zásadách pre ukladanie trestu v § 34 odsek 1 až 4 Trestného zákona a s dôrazom na zásadu zákonnosti, prihliadnuc na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, v zmysle § 38 odsek 2 Trestného zákona, vo výmere 7 rokov, t. j. na samej spodnej hranici základnej trestnej sadzby, odvolací súd považoval za zákonný a správny. K oslobodeniu obžalovaného spod obžaloby, ako navrhoval obžalovaný, preto vzhľadom na vyššie uvedené, dôjsť nemohlo a taktiež neboli splnené ani zákonné podmienky, ktoré by umožňovali využitie § 39 Trestného zákona a mimoriadne znížiť trest.

Zaradenie obžalovaného do výkonu trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia zodpovedá ustanoveniu § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona.

Na podklade všetkých vyššie uvedených skutočností bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.